

Mál nr. 264/2014**M
og
váttryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Starfsmaður varð fyrir meiðslum er hann rakst í gálga á gámalyftara.****Gögn.**

135. Málskot, móttakið 27.8.2014, ásamt fylgigögnum.

136. Bréf X, dags 15.9.2014, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 28.3.2011 var M, starfsmaður V, staddur uppi á flutningsgámi er hann rak ennið í gálga aðvífandi gámalyftara og hlaut skurðsár á enninu.

Í málskoti er tildrögum slyssins í grófum dráttum lýst á þann veg að M hafi verið að aðstoða við að endurraða gámum á vinnusvæði V með aðstoð gámalyftara sem hafi verið fenginn að láni frá öðru fyrirtæki, A, ásamt stjórnanda. B, þáverandi framkvæmdastjóri V og yfirmaður M, hafi staðið á lyftaranum utan við stjórnhús hans og verið að leiðbeina stjórnandanum. M hafi verið uppi á einum gáminum til að undirbúa flutning hans og hafi hann kropið við vinnu sína. Þegar hann hafi staðið upp hafi gámalyftarinn komið aðvífandi og gálgi hans rekist í enni M með fyrrgreindum afleiðingum. Búið hafi verið að flytja nokkra gáma þegar slysið gerðist og allir viðkomandi hafi átt að vita af M uppi á gáminum. M hafi á hinn bóginn verið ómeðvitaður um að lyftarinn hafi verið að nálgast hann.

Slysinu og tildrögum þess er lýst á svipaðan veg í tilkynningu um slysið til Sjúkratrygginga Íslands, dags. 19.1.2012, tilkynningu um slysið til váttryggingafélags, dags. 16.8.2012, sem og tveimur samlhljóða yfirlýsingum tveggja starfsmanna sem kváðust hafa verið vitni að slysinu, dags. 14. og 27.3.2013.

M kveður slysið mega rekja til saknæmrar háttsemi stjórnanda vinnulyftarans og B, en V beri ábyrgð á hinni saknæmu háttsemi þeirra á grundvelli reglna skaðabótaréttarins um vinnuveitendaábyrgð. Að auki hafi við framkvæmd verksins ekki verið gætt nánar tilgreindra ákvæða í lögum nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum sem eimnkum varða verkstjórn og öryggi við framkvæmd verksins. Hefur M krafist bóta úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

X hefur hafnað bótaskyldu. Það kveður atvik hafa verið með öðrum hætti en M hefur lýst. Unnið hafi verið við að koma fyrir gámum sem V hafði keypt af A, en niðurröðun gámanna á athafnasvæði V hafi verið innifalin í kaupverðinu. Því hafi gámalyftari frá A verið notaður við verkið sem að auki var stjórnað af sérhæfðum starfsmanni A. Þá hafi B lýst atvikum nánar þannig að lyftarinn hafi verið á mjög lítilli ferð og M hafi í raun sjálfur gengið á gálgann er hann hugðist losa gám. Þá hafi B staðið hinum megin við gáminn er atvikið átti sér stað en ekki á lyftaranum.

Álit.

Engin samtímagögn liggja fyrir um slysið eða lýsingu á því hvernig það bar að höndum. Aðila greinir á um tildrög slyssins og orsök þess. Tilkynning til Sjúkratrygginga Íslands

er undirrituð af hálfu V með fyrirvara um að sá er undirritaði tilkynninguna fyrir hönd V hafi ekki verið á staðnum og ekki vitað um tildrög slyssins. Hvorki M né aðrir sem borið geta um málsatvik hafa gefið sjálfstæðar skýrslur hjá lögreglu eða fyrir dómi. Af fyrirbyggjandi gögnum, sem M byggir kröfu sína á, verður ekki talið svo sannað sé að M hafi slasast vegna vangár stjórnanda lyftarans, ófullnægjandi verkstjórnar eða annarra atvika sem V getur borið ábyrgð á. Af þeim sökum fæst líkamstjón hans ekki bætt úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Reykjavík, 3. október 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.